

οικᾶς. || τὸ σαφές. Ξενοφάνης 34.1 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐτις ἀνὴρ ἴδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδώς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων.

σβεννύναι. Σβύνω, extinguish/quell, Ἡράκλειτος 43 ὕβριν χοῇ σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν.

σεαυτοῦ. Τοῦ ἑαυτοῦ σου, of thyself, Δημόκριτος 244 μάθε δὲ πολὺν μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι.

σεβίζεσθαι. Τιμῶμαι/εἶμαι σεβαστός, be honoured/be respected, Ἐμπεδοκλῆς 112.8 ἀνδράσιν ἡδὲ γυναιξί, σεβίζομαι.

σέλας. Λάμψη/φῶς, blaze/light, Ἐμπεδοκλῆς 84.2 πυρὸς σέλας αἰθομένοιο Δημόκριτος 152 παρ' αἰθροῆς στέγειν (εὐαγὲς) σέλας.

σεληναίη. Σελήνη, moon, Ἐμπεδοκλῆς 43 ὥς αὐγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐρύν.

σελήνη. Σελήνη, moon, Παρμενίδης 10.4 ἔργα τε κύκλωπος πεύση περίφοιτα σελήνης καὶ φύσιν 11.1 πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη ... ὠρμήθησαν γίνεσθαι Ἐμπεδοκλῆς 40 Ἡλιος ὀξυβελῆς ἡδ' ἰλάειρα Σελήνη Ἀναξαγόρας 4.8 ἡέλιόν τε αὐτοῖσιν εἶναι καὶ σελήνην καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ παρ' ἡμῖν 12.20 τά τε ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη 18 ἥλιος ἐντίθησι τῇ σελήνῃ τὸ λαμπρὸν Δημόκριτος 5 περὶ ἡλίου καὶ σελήνης.

σεμνός. Σεμνοπρεπής/ἄξιοσέβαστος, dignified/respectable, Διογένης 1 τὴν δὲ ἐρμηνείαν ἀπλῆν καὶ σεμνήν.

σῆμα 1. Σῆμα/σημάδι, sign, Παρμενίδης 8.2-55 ταύτη δ' ἐπὶ σήματ' ἔασι πολλὰ μάλ' ... τὰντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων. || Παρμενίδης 10.2 εἴση δ' αἰθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα 2. Μνῆμα/τάφος,

tomb/grave, Φιλόλαος 14 διά τινος τιμωρίας ἡ ψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται καὶ καθάπερ ἐν σάματι τούτῳ τέθαιπται.

σημαίνειν 1. Σημαίνω/ὑποδηλώνω, signify/designate, Ἡράκλειτος 93 ὁ ἄναξ, οὗ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σ η μ α ί ν ε ι **2.** Ἐμφαίνω, demonstrate, Φιλόλαος 5 ἑκατέρω δὲ τῷ εἶδος πολλαὶ μορφαί, ἃς ἕκαστον αὐταντὸ σ η μ α ί ν ε ι **3.** Σημαίνω, mean/indicate, Δημόκριτος 212 ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὀχλήσιν ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην ἢ ἀργίην ἢ ἀπαιδευσίην σ η μ α ί ν ο υ σ ι.

σημεῖον. Ἀπόδειξη/τεκμήριο, proof/evidence, Μέλισσος 8 (1) μέγιστον μὲν οὖν σ η μ ε ῖ ο ν οὗτος ὁ λόγος, ὅτι ἐν μόνον ἔστιν· ἀτὰρ καὶ τάδε σ η μ ε ῖ α Διογένης 4.1 ἔτι δὲ πρὸς τούτοις καὶ τάδε μεγάλα σ η μ ε ῖ α. ἄνθρωποι γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀναπνέοντα ζῶει τῷ ἀέρι. || Ἀρχύτας 1.39 ἀλλὰ μὰν καὶ τούτῳ γὰ κα ἴδοιμες ἰσχυροτάτῳ σ α μ ε ῖ ω, ὅτι τῷ αὐτῷ φθελγξαμένῳ μέγα μὲν πόρσωθέν κ' ἀκούσαιμες· μικρὸν δέ, οὐδ' ἐγγύθεν. Πρβλ. σῆμα, σύμβολον.

σηπεδών (συνών. σῆψις, πέψις). Σήψη/ζύμωση, rotting/fermentation, Ἐμπεδοκλῆς A 76 (DK I 298,30) ἐπειδὴν τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν σ η π ε δ ὄ ν α τινὰ λάβη.

σήπεσθαι. Σαπίζω/παθαίνω ζύμωση, rot/be fermented, Ἐμπεδοκλῆς 81 οἶνος ἀπὸ φλοιοῦ πέλεται σ α π ἐ ν ἐν ξύλῳ ὕδωρ. Πρβλ. σῆψις, ἄσηπτος, σηπεδών.

σήψις 1. Σήψη/πέψη, rotting/digestion, Ἐμπεδοκλῆς A 77 (DK I 299,2) πῶς Ἱπποκράτης καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Ἐ. καὶ Ἀσκληπιάδης τὰς πέψεις τῆς τροφῆς φασὶ γίνεσθαι... Ἐ. δὲ σ ῆ ψ ε ι **2.** Σήψη/ζύμωση, rotting/fermentation, Μενέστωρ 7 ὅποια γὰρ ἂν τις ἢ μίξις καὶ ἢ σ ῆ ψ ι ς γένηται τοῦ ὑγροῦ ἐμφύτου, τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸν χυμὸν **3.** Σήψη (προσωποπ.), Dissolution (personif.), Ἐμπεδοκλῆς 121.3 ἀτερπέα χῶρον, ἐνθα Φόνος τε Κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κηρῶν ἀνχμηραὶ τε Νόσοι

